

[Rasmussen (Gylling).]

der beskæftiger sig med Udlaan af andres Midler, saadan altsaa, at der bliver betryggende Revision af det, der sker, saadan at der bliver Offentlighed og Kontrol, saaledes at Folk ved, saa nogenlunde i alt Fald, hvad de gaar ind til. Vi kan anbefale de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget i dets Helhed.

Vi er ogsaa tilfredse med, at Spørgsmaalet om Andelskasserne er blevet taget op paa den Maade, at de nu udgaar af Forslaget. Allerede ved første Behandling fremsatte jeg paa mit Partis Vegne en Henstilling derom. Jeg kan slet ikke bifalde det ærede Medlem Hr. Hasles Betragtning angaaende Forholdet mellem Andelsselskaber og Aktieselskaber. Der er ikke Tid til at komme nærmere ind derpaa nu, jeg skal kun lige pege paa, at der er jo dog en afgørende Forskel paa Aktieselskabsformen og Andelsformen. I det første Forhold gaar vedkommende ind med en Del, maaske kun en lille Del, af sin Formue og risikerer heller ikke mere, men i Andelsselskaberne gaar vedkommende Person ind med alt, hvad der staar bag ham, saa de to Ting kan ikke sammenlignes. Det gælder baade med Hensyn til Lovgivning af denne Art og skattemæssigt — men det ligger maaske under en anden Sags Behandling. Vi kan anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Gregersen: Deputationen fra „J. A. K.“, som har haft Møde med Udvalget, nærede aabenbart nogen Frygt for, at Lovgivningsmagten havde til Hensigt at omdanne Selskabets Finansieringskasse til en Afviklingskasse, og den fremsatte i den Anledning ret beske Bemærkninger om Afviklingskasser og Likvidation. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at Resultatet af denne anden Behandling vil blive, at vi kan bibringe „J. A. K.“ den Opfattelse, at Lovgivningsmagten ikke nærer Ønsker i den Retning, og den ny Paragraf, der er indsat i Lovforslaget, imødekommer, hvis Likvidationsspørgsmaalet nogen Sinde bliver aktuelt, det berettigede Krav, at det likviderende Selskab faar Ret til paa lige Fod med Ministeren at vælge Likvidatorer til at forestaa Afviklingen. Jeg gaar ud fra, at det er paa lige Fod, da Ordvalget er det samme, hvad angaar Handelsministerens og Selskabets Rettigheder, idet der i begge Tilfælde er benyttet Ordene: en eller flere Likvidatorer. Jeg ved ikke, om jeg maa gøre den Bemærkning, at da man har brugt de samme Ord, synes jeg, at man ogsaa skulde benytte samme Stavemaade. Det

er vel en Rettelse, der kan foretages uden Afstemning! Jeg synes, at det vilde se pænere ud, om Forslaget udgik herfra ogsaa fuldkomment i den Henseende.

Jeg konstaterer ogsaa med Tilfredshed, at Spare- og Udlaansvirksomhederne har faaet samme Ret som andre Pengeinstitutter, hvad Revision angaar. Paa de nævnte Omraader vil de omhandlede Virksomheder altsaa blive ligestillet med andre, og Forslagets Bestemmelser herom er klarere formuleret nu end ved første Behandling.

Jeg synes imidlertid ikke, dette gælder hele Forslaget. I Almindelighed er det vel saadan, at Betænkningen redegør for, hvad Udvalget er enedes om, og hvad det har delt sig paa, og at det, som et Flertal er enig om af Ændringer, gaar over i Lovforslaget. Det er næppe almindeligt, at Betænkning og Lovforslag sidestilles, saa der i lige Grad lovgives paa Betænkningen og ved selve Loven, men hvis dette Lovforslag gennemføres i den Skikkelse, hvori det foreligger nu, vil de, der har Brug for Loven, ikke kunne klare sig med denne, de maa ogsaa skaffe sig Betænkningen, der foruden at være en Redegørelse for Udvalgets Arbejde er et Afsnit af selve Loven.

Jeg rejste ved første Behandling Krav om, at § 2, der fastsætter, at de af denne Lov omfattede Virksomheder, skal have en Garanti- eller Egenkapital, hvis Størrelse fastsættes af Handelsministeren, ændredes saaledes, at Kapitalens Størrelse nærmere bestemtes. Dette Krav er for saa vidt imødekommet, men § 2 i Forslaget er uændret. Ændringen findes i Betænkningen, der bestemmer, at Fastsættelsen af Garanti- eller Egenkapitalens Størrelse i Henhold til Lovforslagets § 2 skal ske i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der gælder angaaende Størrelsen af Kreditforeningers Reserverfond. Naa, i Realiteten faar det vel ingen praktisk Betydning, hvor det staar, da Betænkningen paa dette Punkt udtaler sig saa koncist, som Tilfældet er.

Derimod er jeg betydelig ængsteligere for de Udtalelser, der i Betænkningen er fremsat om § 7, der bortfalder. Straks da jeg bragte i Erfaring, at § 7 skulde bortfalde, betragtede jeg det som en Indrømmelse af, at de Synspunkter, som jeg ved første Behandling gjorde gældende angaaende denne umulige Paragraf, var rigtige, at de havde bidraget deres til, at Handelsministeren havde taget § 7 op til ny Overvejelse, og at han sluttelig var naaet til en Omvurdering af denne, som han i en Replik til mig kaldte den, fundamentale Paragraf i Lovforslaget. Handelsministeren udtalte, at